

Af *Inge Krogh* (KrF) til socialministeren:

„Hvorfor agter ministeren at nedlægge omsorgsseminariet i Odense, hvis målsætning er at uddanne folk til at hjælpe pensionister i deres egne hjem?“

(Spm. nr. 491).

Skriftlig begrundelse.

Nedlæggelse af omsorgsseminariet i Odense går imod de ønsker, der er i vort samfund om, at pensionister kan blive boende i deres hjem så længe som muligt.

Inge Krogh (KrF):

Omsorgsseminariet i Odense har eksisteret siden 1971. Jeg ved godt, at det begyndte som en forsøgsordning, og det var åbenbart lidt svært i begyndelsen af finde en formålsparagraf for seminariet. Det har imidlertid gennem de senere år vist sig, at det rigtige formål var at uddanne elever, der skal arbejde blandt ældre i hjemmene, og da der synes at være almindelig enighed i samfundet og inden for den sociale sektor om, at det er meget vigtigt at bevare de ældre horte fra institutioner så længe som overhovedet muligt, forekommer det mig at være noget inkonsekvent, at socialministeren vil lade denne forsøgsordning ophøre. Kunne man ikke nøjes med blot at reducere elevtallet?

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg vil gerne indledningsvis understrege, at nedlæggelsen af omsorgsseminariet i Odense absolut ikke er udtryk for, at pensionisterne ikke skulle kunne blive boende i deres eget hjem; noget sådant fremgår indirekte af det spørgsmål, der er stillet.

Som det vil være fru Inge Krogh bekendt, har jeg netop i det cirkulære om hjælpemidler, hjælp til boligindretning og omsorgsarbejde m. v., der er udsendt i efteråret i tilknytning til bistandsloven, fremhævet det ønskelige i, at ældre mennesker får mulighed for at blive i deres eget hjem længst muligt, såfremt de selv ønsker det.

Omsorgsseminariet blev oprettet i 1971 som et forsøg. Baggrunden var uddannelseskommissionens delbetænkning om uddannelse til omsorg. Netop fordi det var et forsøg, blev socialstyrelsen i foråret 1975 anmodet om at foranledige, at der af omsorgs-

seminariet blev udarbejdet en rapport om forløbet af uddannelsen til omsorgsassistent samt om uddannelsens indhold og egnethed inden for ældreforsorgen.

Fra omsorgsseminariet er modtaget første del af en rapport om forsøget med uddannelse af socialpædagoger inden for ældreforsorgen. I rapporten redegøres for forløbet af uddannelsen af de tre første forsøgshold, som afsluttede uddannelsen i april og december 1974. En redegørelse for uddannelsen af de næste forsøgshold forventes at foreligge i sommeren 1976.

Jeg har bedømt situationen sådan, at forsøget nu har været så længe, at de erfaringer, der er indhøstet, må anses for tilstrækkelige til at tjene som grundlag for en vurdering af den sociale uddannelseskommissions forslag om en fælles pædagogisk grunduddannelse med linjer til de forskellige forsøgsområder. I mine overvejelser er naturligvis også indgået, at det kun har vist sig muligt for en del af de uddannede at opnå beskæftigelse.

Ved skrivelse af 7. maj 1976 bemyndigede man socialstyrelsen til at foretage det videre fornødne med henblik på en afvikling af omsorgsseminariets virksomhed. Herunder er det meddelt, at uddannelsen af de elever, der på nuværende tidspunkt er under uddannelse på seminariet, vil blive færdiggjort.

Som det fremgår af det, jeg har sagt her, er det altså hensigten at anvende erfaringerne fra omsorgsseminariets virksomhed ved vurderingen af en eventuel bredere socialpædagogisk uddannelse.

Inge Krogh (KrF):

Jeg takker for svaret. Jeg lagde mærke til, at socialministeren bl. a. sagde, at det har knebet noget med at få nogle af de elever, der er uddannet, ansat i kommunerne. Men dér kan man spørge: skyldes det ikke netop, at amtskommunerne ikke rigtig har set den intention, der ligger i den sociale sektor, som socialministeren omtalte, altså arbejdet blandt de ældre?

Jeg kan forstå, at det skal integreres i den almindelige uddannelse. Men når man netop på dette sted har fået visse erfaringer, var det da ikke rimeligt, at man bevarede disse erfaringer på stedet og byggede videre på den undervisning, man har givet dér, måske